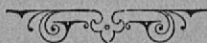

Hiipurin
Eläinsuojelusyhdistyksen
Säännöt.

Hiipuri,
Östra Finland'in kirjapaino, 1900.

(SuomennoS).

Keisariillisen Majesteetin Korkeassa NimesSä,

Sänen Suomen Senaattinsa

päätös RunnallisneuwoS Carl Alfthan'in, Kollegiasēsfori Johan Gustaf Heinricius'en, Väaketieteen-tohtori Albert Julius Palmberg'in, Kapteeni Aleksander Theleff'in ja Nehtori Johan Richard Melander'in puolesta Keisariilliseen Senaattiin annetusta kirjoituksesta, jossa anojat alamaisuudessa pyytävät lupaa saadaksensa Wiipurin kaupungissa perustaa eläinsuojelusyhdistyksen mukaan kuin sitä warten yhdistykselle tehty ja hyväksytty sääntö-ehdotus osoittaa ja joka kuuluu näin:

Wiipurin Eläinsuojelusyhdistyksen

Säännöt.

1 §.

Yhdistyksen tarkoitus on yleensä edistää eläinten jäliliwäistä ja leppeää kohtelemista sekä erityisesti wastustaa niitä eläinrääkkäämistapoja, jotka yleisemmin owat juurtuneet.

Semmoisia owat:

kun eläimiä waiwataan yli woimiansa tahi pafoitetaan ponnistuksiin, jotka eiwät niiden luonteelle sowi:

kun wetojuhille käytetään semmoisia ajokaluja, jotka eläimille saattawat haavoja tahi muita waiwoja;

kun annetaan eläinten kärkeä nälkää ja janoa, tahi kun niitä häjyydestä, huolimattomuudesta, kewytmielisyydestä tahi muusta syystä, warsinkein tarpeetomalla ruostimisella, räähätään;

kun niitä teurastetaan tavalla semmoisella, joka turhanpäiten lisää niiden tuskia.

2 §.

Jokainen yhdistyksen jäsen on welvollinen woi-
miensa mukaan edistämään tämän tarkoituksen toteutta-
mista:

omalla esimerkillään, sekä asianhaarain mukaan neuwomisella, kehoituksilla ja waroituksilla;

saattamalla yleisön tietoon semmoiset tapaukset, jotka woivat ihmisisä herättää eläinten säälimistä sekä saada heitä räähkyyksiä inhoamaan;

ilmoittamalla yhtiön johtokunnalle semmoiset tiedot, jotka paikallisten olojen ja muitten asianhaarain mukaan woivat edistää yhdistyksen tointen warmempaa menestystä;

jos joku eläinten räähkäämisellä rikkoowoimassa olevaa lakia, tulee yhdistyksen jäsenen joko itse taikka asianomaiselle poliisille ilmoittamalla saattaa rikkoja lailiseen edestwastaukseen, taikka ilmoittaa asia johtokunnan likemmin päätettäväksi;

auttamalla muuten kaikkia yhdistyksen tarvoitusta edistäviä harrastuksia.

3 §.

Jokaisella rehellisellä yhteiskunnan jäsenellä on oikeus päästä yhdistykseen ja saada kappale yhdistyksen sääntöjä, jota vastaan hän on welvollinen yhdistyksen kassaan suorittamaan vuotuisen maksun, nainen 2 ja mies 4 marffaa.

Rahwaan henkilöille sallittakoon kuitenkin, jos he niin haluavat, päästä yhdistyksen jäseniksi, kun suorittavat puolen vuosimaksua.

Wapaa-ehtoisia lahjoja otetaan kiitollisuudella vastaan. Joka kerrassaan maksaa, nainen 20 ja mies 40 marffaa, on siitä lähtien vapaa vuosimaksusta.

Wähäwaraiset ihmiset, jotka ovat edistäneet yhdistyksen pyrkimyksiä, ja jotka voivat olla yhdistykselle erityisesti hyödylliset, voi johtokunta maksamattomina jäseninä ottaa yhdistykseen.

4 §.

Jäsen, joka on rikkonut näitä sääntöjä vastaan, tahi kolmeen vuoteen ei ole vuosimaksua suorittanut, eroitettakoon yhdistyksestä.

5 §.

Yhdistyksen toimia hoitaa johtokunta, jossa on kuusi jäsentä ja kolme wara-jäsentä.

Tämän johtokunnan, joka keskuudestaan valitsee esimiehen ja waraesimiehen sekä määrää sihteerin ja kassanhoitajan, valitsee yhdistys kolmeksi vuodeksi, niin että joka vuosi kaksi jäsentä ja yksi warajäsen eroavat, ensimmäisenä kahtena vuotena arvanheitolla sittemmin vuoron mukaan. Eroava jäsen tahi warajäsen saattaa tulla uudestaan walitukksi.

6 §.

Johtokunta kokoontuu kerran kuukaudessa ja on päätösvaltainen esimiehen tahi hänen sijaisensa ynnä sen lisäksi kahden jäsenen läsnä-ollessa. Kokouksessa on kirjoitettava pöytäkirja ja äänien enemmistö päättää asiat, jonka ohessa esimiehen ääni on ratkaiseva.

7 §.

Johtokunta pyytäköön paikallakunnallisilta wiranomaisilta waltaa semmoisiin toimiin ja määräyksiin, jotka edistävät yhdistyksen pyrinnoita.

8 §.

Woidaksensa lähemmin tarkastaa, noudatetaanko eläinten rääkkäämistä vastaan annettuja lakeja ja määräyksiä, saa johtokunta warojen mukaan käyttää suurempia tahi pienempiä summia palkinnoiksi milloin poliisimiehille, milloin muille, jotka ovat lailliseen edeswastaukseen saattaneet jonkun tahi joitakuita, jotka ovat wikapäät semmoisiin rikoksiin.

9 §.

Tilit päätettävöön kalenterivuoden päättyessä, ja jätettävöön seuraavalla Tammiikuulla tarkastajille, joiden tulee Helmikuussa laittaa ne takaisin johtokunnalle niillä muistutuksilla, joihin ehtä on syytä ilmutunut.

10 §.

Kerran vuodesä Maaliskuussa on pidettävä yleinen warfinainen kokous, johon johtokunta kolme viikkoa sitä ennen ilmoituksilla kaupungin lehdisä kutsuu kaikki yhdistyksen jäsenet.

Mainituksä kokouksessa antaa johtokunta hallinnostansa tilin sekä kertomuksen yhdistyksen toimesta viimeksi kuluneena vuotena, jonka jälestä walitaan kokousta warten esimies ja käsitellään, paitse muita yhdistyksen toimiin koskewia kysymyksiä, seuraawat asiat:

- a) tiliwapaus johtokunnalle,
- b) johtokunnan jäsenten waali.
- c) tilintarkastajain waali.

Jokaisella jäsenellä on oikeus ehdoittaa asiat, joita tahtoo yhteisesti keskusteltawiksi, mutta semmoisen ehdoituksen johdosta älköön kuitenkaan sillä kertaa mitään päätöstä tehtävä, jollei ehdoitus ole vähintään neljätoista päivää ennen kokousta johtokunnalle annettu ja johtokunta siitä antanut lausuntonsa.

Kaikki kokouksessa käsiteltäviksi otettavat asiat luettelakoon ilmoituksessa, joka kahdeksan päivää ennen kokousta on sanomalehdissä julkaistava.

11 §.

Johdokunta kutsukoon jäsenet tarpeen vaatiessa väliaikaiseen kokoukseen. Sääntöjen muutosta tarkoitavista kysymyksistä voi kuitenkin ainoastaan vuosikokouksessa päätöstä tehdä.

Annettu Keisarillisen Suomen Senaatin Talous-Osastossa, Helsingissä 9 p. Kesäkuuta 1876.

Keisarillinen Senaatti on ottanut tämän asian tutkiksensa ja on samassa katsanut hyväksi suostua ei ainoastaan kysymyksessä olevan eläinsuojeluyhdistyksen perustamiseen, vaan myöskin hyväksyä ja noudatettavaksi vahvistaa edellä mainitut samalle yhdistykselle ehdotetut säännöt, joissa ei siis mitään muutosta saa tapahtua ilman siihen saatua erityistä lupaa. Sota kaikki asianomaiset alamaisuudessa noudattakoot.

Keisarillisen Majesteetin Korkeassa Nimessä,

Hänen Suomen Senaattinsa:

J. M. NORDENSTAM.

H. MOLANDER.

OSCAR NORRMÉN.

A. MECHELIN.

W. ZILLIACUS.

C. Estlander.

111 90 61

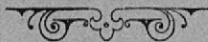
STADGAR

FÖR

DJURSKYDDSFÖRENINGEN

I

WIBORG.

WIBORG.

«Östra Finlands» tryckeri, 1900.

I Hans Kejslerliga Majestäts Höga Namn,

Dess Senats för Finland

resolution i anledning af en för Kommunalrådet Carl Alfthan, Kollegiassessorn Johan Gustaf Heinricius, Medicinedoktorn Albert Julius Palmberg, Kaptenen Alexander Thesleff och Rektorn Johan Richard Relander till Kejslerliga Senaten ingifven skrift, deri sökandene i underdånighet anhålla om tillstånd till bildande af en djurskyddsförening i Wiborgs stad i enlighet med ett i sådant afseende uppgjort och antaget förslag till stadgar för föreningen, hvilket förslag är så lydande:

„STADGAR

för

DJURSKYDDSFÖRENINGEN

i

WIBORG.

§ 1.

Föreningens syftemål är dels i allmänhei att verka för en skonsam och mild behandling af djuren, dels ock särskildt att motarbeta de mest inrotade arter af djurplågeri.

Till dessa höra:

att djuren tvingas till ansträngningar, som öfverstiga deras krafter eller strida mot deras natur;

att för dragare användas sådant körredskap, hvarigenom djuren antingen sargas eller förorsakas plågor;

att de pinas genom hunger och törst, eller af elakhet, vårdslöshet, lättsinne eller på annat sätt, särdeles medelst onödigt användande af piskan, misshandlas;

att de dödas på ett sätt, som onödigtvis förökar deras lidande.

§ 2.

Hvarje ledamot af föreningen är pliktig att efter förmåga befrämja uppnåendet af detta syftemål:

genom eget föredöme, samt, efter omständigheternas kraf, genom upplysningar, förmaningar eller varningar;

genom att bringa till allmänhetens kännedom sådana tilldragelser, som äro egnade att väcka medlidande med djuren och afsky mot deras misshandlande;

genom att meddela föreningens bestyrelse de upplysningar, som kunna bidra att gifva föreningens verksamhet en efter ortsförhållandena och andra omständigheter afpassad säkrare framgång;

genom att i fråga om sådana fall af djurplågeri, som innefatta förbrytelse mot gällande lag antingen sjelf göra dem till föremål för åtal, eller anmäla förhållandet för vederbörlig polis eller ock hos föreningens bestyrelse, till den åtgärd bestyrelsen kan finna skäligt vidtaga; samt

genom att i öfrigt understödja hvarje bemödande, som gagnar föreningens intressen.

§ 3.

Hvarje redbar samhällsmedlem är berättigad att uti föreningen ingå och att erhålla ett exemplar af föreningens stadgar, men deremot förpligtad att till föreningens kassa erlægga en årlig afgift, qvinna två och man fyra mark.

Personer af allmogeklassen må dock tillåtas att, om de det önska, mot half afgifts erläggande inträda i föreningen.

Frivilliga bidrag emottagas med tacksamhet. Den som på en gång erlägger, qvinna tjugu och man fyrtio mark, är för framtiden befriad från årsafgift.

Obemedlade personer, som befrämjat föreningens syften och kunna göra föreningen synnerligt gagn, eger bestyrelsen att i föreningen upptaga såsom icke betalande ledamöter.

§ 4.

Ledamot, som förbrutit sig mot dessa stadgar eller icke under tre års förlopp inbetalt sin årsafgift, är skild från föreningen.

§ 5.

Föreningens angelägenheter ombesörjas af en bestyrelse af sex ledamöter och tre suppleanter.

Denna bestyrelse, som inom sig väljer ordförande och viceordförande samt utser sekreterare och skattmästare, väljas af föreningen för tre år, sålunda att hvarje år två ledamöter och en suppleant afgå, de första två åren genom lottning, sedermera enligt tur. Afgående ledamot eller suppleant kan återväljas.

§ 6.

Bestyrelsen sammanträder en gång i månaden och är beslutmässig med ordförande eller den i hans ställe är och två ledamöter. Vid sammanträden föres protokoll och beslut fattas genom röstpluralitet, dervid ordföranden har afgörande röst.

§ 7.

Hos de lokala myndigheterna eger bestyrelsen anhålla om sådana åtgärder och föreskrifter, som befrämja föreningens syften.

§ 8.

För att vinna en verksammare kontroll öfver efterlefnaden af de mot djurplågeriet stiftade lagar och gifna föreskrifter, eger bestyrelsen att i mon af tillgångarna använda utaf föreningens medel större eller mindre belopp till belöningar, dels åt polisbetjenter, dels åt andra, hvilka till laglig näpst befordrat någon eller några, som gjort sig skyldiga till förbrytelse af förenämnd beskaffenhet.

§ 9.

Räkenskaperna afslutas med kalenderåret och böra inom påföljande Januari månad aflemnas till revisorerna, hvilka ega inom Februari månad återsända dem till bestyrelsen jemte de anmärkningar, till hvilka de möjligen kunnat finna anledning.

§ 10.

En gång om året i Mars månad hålles allmän ordinarie sammankomst, hvartill bestyrelsen genom an-

nons, som tre veckor förut införes i stadens tidningar, kallar föreningens samtliga medlemmar.

Vid denna sammankomst afgifver bestyrelsen redogörelse för sin förvaltning samt berättelse angående föreningens verksamhet under det närmast tillämpliga året, hvarefter ordförande för tillfället utses; och handläggas, utom andra med föreningens verksamhet gemenskap egande frågor, följande ärender:

- a) decharge för bestyrelsen;
- b) val af ledamöter i bestyrelsen;
- c) val af revisorer för granskning af räkenskaperna.

Hvarje medlem eger rätt att framställa de förslag, han önskar må blifva föremål för samförlid pröfning; men i anledning af sådant förslag kan likväl ej vid samma tillfälle beslut fattas, såframt ej förslaget blifvit till bestyrelsen ingifvet minst fjorton dagar före sammankomsten och bestyrelsen däröfver afgifvit utlåtande.

Alla de ärender, som vid mötet skola förekomma, uppräknas äfven uti en annons, som åtta dagar före sammankomsten bör uti tidningarna införas.

§ 11.

Bestyrelsen eger rätt att vid behof sammankalla extra möte. Frågor, som röra ändring af stadgarne, kunna dock endast på årsmötet afgöras.“

Gifvet uti Kejslerliga Senaten för Finland och Dess
Ekonomie Departement i Helsingfors, den 9 Juni 1876.

Kejslerliga Senaten har låtit detta ärende Sig före-
dragas och dervid funnit godt icke allenast tillåta bildan-
det af ifrågavarande djurskyddsförening, utan äfven gilla
och till efterrättelse fastställa ofvanberörde för samma
förening föreslagna stadgar, uti hvilka någon ändring alltså
icke får ske utan dertill utverkadt särskildt tillstånd.
Det alle, som vederbör, till underdånig efterrättelse länder.

I Hans Kejslerliga Majestäts Höga Namn,

Dess Senat för Finland:

J. M. NORDENSTAM.

H. MOLANDER.

OSCAR NORRMÉN.

A. MECHELIN.

W. ZILLIACUS.

C. Estlander.